
Studentka Jana Peschková o Erasmu v Irsku:

„Nejdůležitější je udělat první krok a říct si ,ano, jedu!“

Co je vlastně Erasmus? Co dává? Co bere? Pro koho je? Mám tam jet? Těch otázek je milion a i přesto, že se většina odpovědí liší, jedna je vždy stejná. **Ano, jed!** Ještě jsem v životě neslyšela nikoho, kdo by byl na Erasmu, a nedoporučoval to všem ostatním. A můj hlas se k nim teď přidává. Proč?

Proč Erasmus?

Každý člověk má trochu odlišnou motivaci odjet do zahraničí. Někdo si chce zlepšit jazyk, někdo chce poznat nové lidi, jiní zase chtějí zkusit studium na jiné škole nebo jen prostě uniknout ze stereotypu. Erasmus vám nabídne skoro všechno, pokud ho necháte. A co je na tom nejlepší? **Ještě vám to platí.** Dobře, možná to zní jako špatná motivace, ale mně tohle vše došlo až tam. Na úvodní přednášce při seznamování se školním webovým portálem, když nám profesor říkal, že oddělení „platba školného“ nemusíme řešit - máme status Erasmus studenta. Místní (tedy Irové) za vysoké školy platí. A já mám tu možnost sedět mezi nimi, poslouchat stejné přednášky, navštěvovat stejnou knihovnu. A jako erasmačka nemusím školné platit.

Erasmus a studium

Ano, všechny ty party, akce, poznávací zájezdy atd. jsou sice krásná věc, přesto je ale jasné, že na Erasmus jede člověk také studovat. Je proto důležité kromě toho, aby se nám líbila daná země, vybrat si dobrou školu. Konkrétně na FHS je výběr opravdu široký, a proto si myslím, že si každý najde to své. Je dobré pohlídat si, zda se dané předměty vyučují ve vašem semestru, abyste nemuseli celý plán měnit po příjezdu (ano, stalo se mi to). A také, zda se vůbec vyučují pro Erasmus studenty (ano, stalo se mi to). Určitě, pokud vás něco zajímá, nikdy se nebojte napsat danému učiteli. Jaké jsou požadavky, ukončení, předpoklady, většina učitelů je ráda, že máte o jejich předmět zájem. A to platí pro každou zemi.

Jak to všechno zvládnout?

Nejdůležitější je udělat první krok a říct si *ano, jedu!* Potom už je to vlastně snadné. Měla jsem výhodu, že jsem znala nějaké lidi, kteří už jeli, a proto jsem trochu věděla, co mě čeká. I tak je to ale náročné. Jeden papír tam, poslat do Irska, čekat na odpověď, donést na fakultu..., možná že se to zdá složité. Naštěstí v tom nikdy nejste sami. Mluvíme ze své osobní zkušenosti, ale na FHS byla podpora skvělá. Sledně koordinátorce jsem psala několik e-mailů, vždy byla k dispozici mi vysvětlit, co přesně je nutné do kdy udělat, pokud jsem něco nechápala. Větší problém byl na straně irské univerzity. Když jsem čekala na podpis, který ani tři dny před deadline nedorazil, byla jsem pěkně nervózní. Narozdíl od FHS tady nebyla možnost zajet si na fakultu. A tak jsem musela obepisovat další lidi a doufat, že někdo můj e-mail najde. Ano, i takové věci se stávají. Ale je jednoduchý recept na to, jak to zvládnout. Ptát se: koordinátora, kamarádů, co již v zahraničí byli, nebo třeba studentů, kteří o tom píší na blogy. Neexistuje žádný hloupý dotaz a informací je dostupných hodně. A věřte, pokud budete poslouchat a číst všechny materiály, kterými jste zásobeni, není možné to nezvládnout. Na těch pár kiksů, které se studentům staly, vás budou učitelé upozorňovat několikrát - vědí proč.

Irsko

Každý určitě stojí o návštěvu nějaké cizí země. Mým snem bylo Irsko. Samozřejmě že jsem nečekala, že to bude zelená zemička s lepríkony tancujícími irské tance na konci duhy. Ale ona vlastně téměř byla. Když jsme poprvé byli na představení pravých irských tanců, kromě husí kůže mi vtrhly i slzy do očí. Zakrývala jsem je, ale později jsme se s kamarádkami přiznaly, že jsme na tom byly všechny stejně. Irsko bylo plné všech těch stereotypů; malé uličky s puby, kamenné kostelíčky a nádherně zelené louky. Jednou jsme s ostatními erasmáky hráli hru *popiš Irsko třemi přídavnými jmény*. A jedno se opakovalo u všech - zelené. Ono není divu, když tam pořád prší, ale fotky z Irska opravdu nepotřebují barevné filtry. I Univerzita v Limericku měla nejen krásný zelený kampus, kde se setkávaly všechny obory i ročníky, ale i skvělý uvítací program, včetně již zmíněné přehlídky irských tanců.

Bonus

Erasmus je nejen o poznávání dané země, ale i o poznávání ostatních zemí. Nikdy jsem neměla takový pocit propojení s celou Evropou, jako když nás v pubu u Guinnessu sedělo několik národností a každý mluvil o své zemi. Dokonce jsme si s kamarádkami vzájemně vařili a já proto mohla ochutnat pravou pizzu od Italek a na oplátku prezentovat plněné bramborové knedlíky. A i přes různé rozdíly a odlišnosti v daných kulturách nakonec člověk zjistí, že jsme všichni stejní. Američani, Irové, Němci, Češi i Španělé, nakonec jsme byli všichni jen trochu vylekaní studenti prahnoucí po nových vědomostech a zážitcích.

Co musíte vědět

Připravte se, že každá země vám za pár týdnů ukáže i svou odvrácenou tvář. Sundáte růžové brýle a možná se budete chtít vrátit domů. Možná se vám bude stýskat, nebo zjistíte, že není vše tak dokonalé jako na začátku. Já jsem první měsíc chytla chřipku, měla jsem vysoké horečky a ležela jsem sama celé dny v posteli. Meškala jsem přednášky, seznamovací akce i výlety. Bylo mi pod psa, myslela jsem si, že *to pak už všechno nedoženu*. Ale dohnala. Erasmus mi hodně dal i vzal. Vzal mi na pár měsíců můj domov, ale dal mi nová místa k poznávání. Vzal mi čas s mými blízkými, ale dal mi nové přátele. Vzal mi růžové brýle o tom, že Irsko je nejúžasnější zem na světě a dal mi krásné irské zážitky. Musíme prostě přijmout to, že něco málo na chvíli obětujeme. Znamená to ale navždy něco získat.

Autorka je studentkou třetího ročníku programu EKS.